

ŽUPNE OBAVIJESTI

- ⇒ Roditeljski sastanak za roditelje osmih razreda: petak, 24. travnja u 19:30 sati u crkvi.
- ⇒ U subotu 25. travnja bit će župni vjeronauk za druge razrede OŠ J. Habelića i N. Hribara u 9:00 sati, OŠ E. Kvaternika i E. Kumičića u 10:00 sati te za sedme razrede u 17:00 sati
- ⇒ Roditeljski sastanak za roditelje drugih razreda: ponedjeljak 27. travnja u 19:30 sati u crkvi.
- ⇒ Roditeljski sastanak za roditelje trećih razreda: utorak, 28. travnja u 19:30 sati u crkvi.
- ⇒ Sveta misa za Domovinu: srijeda 29. travnja u 18:30 sati.
- ⇒ Cjelodnevno euharistijsko klanjanje: četvrtak 30. travnja.
- ⇒ Hodočašće u Karlovac bit će 1. svibnja: polazak u 8:00 sati. Cijena: 9 eura. Prijaviti se može u župnom uredu.
- ⇒ Svibanjska pobožnost: u 17:50 sati.

⇒ **Ženidbeni navještaj:**

- Tomislav Tomas i Lara Ana Derdić Trifunović, oboje iz župe Navještenja BDM. Vjenčat će se 2. svibnja 2026. u župi Presv. Srca Isusova, Rakov Potok.
- Stjepan Pavlović iz župe Navještenja BDM i Ana-Marija Čačić iz župe Muke Isusove, Zagreb. Vjenčat će se 8. svibnja 2026. u župi Sv. Martina b., Privlaka.
- Leon Klasnić i Ivana Kolar oboje iz župe Navještenja BDM. Vjenčat će se 9. svibnja 2026. u župi Navještenja BDM.
- Juro Adžaga iz župe Sv. Ante Pad., Usora i Marija Ernečić iz župe Navještenja BDM. Vjenčat će se 29. svibnja 2026. u župi Sv. Ante Pad., Žepče.

(nastavak priče)

Ona je bila tu kad sam bila "na pola živa", a njezina ljubav je bila onaj presudni dio moje terapije koji se ne može propisati receptom. Ja sam danas ovdje jer je netko tada, kad sam imala samo 27 kilograma i bila "na pola živa", odlučio uložiti svu svoju ljubav u moj opstanak. Sestra Sofija, najdraža Milosrdnica, dokaz je da su pravi anđeli na zemlji često prurušeni – nekad u medicinsku kutu, nekad u bijeli veo, ali uvijek prepoznatljiviji po tome što čine ono što drugi ne žele... Jer jedna je teta Sofija... i jedan je bijeli veo s. Sofije... I ja sam sretna što sam njezina Jelena. Jelena Vuković

Župa Navještenja B. D. Marije, Velika Gorica

Šetalište Franje Lučića 25, 10410 Velika Gorica

Tel. broj: Tel: 01/ 62 66 790

www.navjestenje.hr / ured@navjestenje.hr

Odgovara: Norbert Ivan Koprivec, župnik

Župni listić župe
NAVJEŠTENJA B. D. MARIJE
VELIKA GORICA
Godina XII., Broj 232., 19. travnja 2026.

Treća uskrсна nedjelja Lk 24,13-35 *Prepoznaše ga u lomljenju kruha.*

Vjera dvojice učenika koji putuju u Emaus je ranjena. Njihova je nada porušena. I kad su mislili da je sve izgubljeno pridružuje im se Isus. Vjera se vratila jer su vidjeli Uskrsloga Gospodina. I mi vjerujemo. Međutim vjera je odnos, a ne navika. Vjera nije nešto što se obavi, ona nije popis naših dužnosti. Vjerujemo u Boga jer nas ljubi, jer se za nas žrtvovao. Vjera je živi odnos s Bogom, koji ide s nama i onda kada ga ne prepoznamo. Poruka Uskrsa je upravo ta. Isus živi i mi ćemo s njime živjeti. Vjera se prvo živi u obitelji koja je kućna Crkva. Obitelj nije savršena, ona je prostor zajedničkog hoda. I obitelji kao i učenici u Emausu prolaze razočaranja, nerazumijevanja i kušnje. I upravo u takve obitelji želi Isus kao životni suputnik. Učenici mole Isusa: „Ostani s nama“. To je jednostavna a duboka molitva. To je molitva svake obitelji: ostani s nama u našoj nesavršenosti. Euharistija je posebno mjesto prepoznavanja Uskrsloga. U Euharistiji nam se Isus daje prepoznati, ne kao sjećanje, nego kao prisutnost, ne kao simbol nego kao osoba. Uskrsli Isus nije prepoznat po vanjskom izgledu, nego po djelima ljubavi, po lomljenju kruha. Euharistija je središte Crkve, jer je središte odnosa, i u euharistiji Isus ostaje s nama. Svako razočaranje s Isusom nestaje. I mi ga molimo: ostani s nama Isuse, sada i svakog dana našeg života.

Četvrta uskrсна nedjelja

Iv 10, 1-10 *Ja sam vrata ovcama.*

Današnja nedjelja podsjeća na onu jednostavnu, ali vrlo duboku sliku kojom Isus želi opisati svoj odnos s ljudima. To je slika pastira. Isus je Dobri Pastir. On je Pastir koji se brine, štiti i obećava obilje života. Slika pastira nas uvodi u dinamiku odnosa, povjerenja, brige i zaštite. Isus poznaje svoje ovce po imenu, one prepoznaju njegov glas, a on ide ispred njih, ne namećući im se, već izlažući sebe opasnosti. On je spreman dati vlastiti život za svoje ovce. Nije kao najamnici i razbojnici koji gledaju svoje interese i ne brinu se za druge. Svi smo pozvani biti mali odraz velikog Dobrog Pastira: roditelji za djecu, svećenik za župu, vjernik za starije, stariji za mlađe. To znači ne iskoristiti slabije, nego ih štiti; ne vladati nad drugima, nego im služiti; ne hraniti se na račun zajednice, nego se potrošiti za njezin rast. Najjače svjedočanstvo evanđelja često daje onaj koji tiho, vjerno i nenasilno ljubi i kad je teško. Isus nam ne nudi neku teoriju, nego poziv: „Ja sam vrata... tko uđe kroza me, spasit će se... Ja dođoh da život imaju, u izobilju da ga imaju.“ Dopustimo Isusu da nas vodi. A on traži one koji su se udaljili, podiže one koji su klonuli i strpljivo vodi one koji žele ići za njim. Poput Dobrog Pastira i mi se brinimo jedni za druge.

Priča o jednom Anđelu koji je skinuo uniformu, ali ne i krila

TREĆA USKRSNA NEDJELJA			
Datum	Kalendar	Sat	Misna nakana
Ponedjeljak 20.4.2026	Anicet, Marcijan, Sulpicije	07:00 18:30	+ Josip Brcković + Stjepan Novak
Utorak 21.4.2026.	Anzelmo, Apolonije	07:00 18:30	Zajedničke nakane Zajedničke nakane
Srijeda 22.4.2026	Soter, Kajo, Leonid	07:00 18:30	+ Juraj Pavišić i + Marijan Tomić za++ iz ob.Britvec roditelji, braća i sestre
Četvrtak 23.4.2026.	Juraj, Jure, Đuro, Đurđica, Georg	07:00 18:30	+ Đurđica Vuljanković + Juraj Svekrčić
Petak 24.4.2026.	Fidel, Fides, Vjeran, Vjeko	07:00 18:30	Zajedničke nakane Zajedničke nakane
Subota 25.4.2026.	Marko, Maroje, Robert, Franka	07:00 19:30	+ Štefo Kovačević Na nakanu za duhovna zvanja
26.4.2026. Četvrta uskrsna nedjelja	Nedjelja Dobrog Pastira Marija, Kletu, Julije, Stanislav	07:00 09:00 10:15 11:30 18:30	+ Marina Skrbin + Dijana i Ivan Kaurić i svi iz ob. Župna + Juraj i Marija Odrčić + Stjepan Šipušić

ČETVRTA USKRSNA NEDJELJA			
Datum	Kalendar	Sat	Misna nakana
Ponedjeljak 27.4.2026.	Petar, Ozana, Hozana, Jakov	07:00 18:30	+ Dorotea Brigljević i svi ++ iz ob. + Slavko Katalin
Utorak 28.4.2026.	Petar, Ljudevit, Prudencije	07:00 18:30	Zajedničke nakane Zajedničke nakane
Srijeda 29.4.2026.	Katarina, Kata, Katica, Kaja	07:00 18:30	+ ob. Križanac, Martinović + Ana Žugaj + Zdravko Žerjav
Četvrtak 30.4.2026.	Pio, Josip, Venancije, Rozamunda	07:00 18:30	+ Katica Cvetković i + Ruža i Luka Meštrović + Marija Jozinović
Petak 1.5.2026.	Josip, Jozo, Josipa, Jeremija	07:00 18:30	Zajedničke nakane Zajedničke nakane
Subota 2.5.2026.	Atanazije Antonin	07:00 19:30	+ Marica i Juraj Jurenić i svi iz ob. + Antun Cvitaš i svi iz ob.
Nedjelja 3.5.2026. Peta uskrsna nedjelja	Filip, Jakov, Jakša, Jakica, Aleksandar, Emilija	07:00 09:00 10:15 11:30 18:30	Na čast Majci Božjoj + Anđa Baković Župna + Nikola i Marica Ilenić i + Stjepan i Ivan Pavleković + Zvonko Šafranko

Bila je 1987., a ja sam bila samo sjena djeteta. Ležala sam u Dječjoj bolnici Kantrida, u onom krevetu koji i danas mogu nacrtati zatvorenih očiju – odmah do radijatora i prozora. Zimska studen, a dječja bolnica Kantrida miriše na jod, strah i vlagu s mora. Iza mene je bio daleki, hladni Sibir, još jedna avantura koju nisam birala, ali sam je morala preživjeti. Tijelo mi je bilo umorno od svega. 27 kilograma. Bila sam na pola živa. Preživjela sam sepsu, pobijedila gangrenu i trpjela rane od dekubitusa koje su pekale jače od ičega. Čekala me nova operacija – morali su mi izvaditi preostale šipke iz noge. Molila sam se samo da to završe ovdje, da me nikada više ne šalju u Kurgan. To je bilo jedino što više nisam mogla ni zamisliti, a kamoli preživjeti. U tom bunilu boli i nemoći, kroz maglu sjećanja, vidim samo jedno lice... Tetu Sofiju. Dok su se druge sestre žurile i radile samo ono što moraju, ona je radila sve ono što nijedna druga nije željela. Imala je strpljenje koje graniči s nadnaravnim. Imala je ljubav koju nismo osjećali od drugih. Bila je sestra za sve. Sjećam se kako me presvlačila kad bih bila potpuno mokra od znoja, kako mi je davala vodu kap po kap kad bih ožednjela i kako me držala za ruku kad je bilo najteže. Bila je moja jedina Sofija, i ne samo moja. Svi mi koji smo tada tamo ležali pamtime je kao svjetlo u onim mračnim bolničkim hodnicima. U tom bunilu boli i dječje nemoći, hodnikom su odzvanjali koraci. Mnogi su prolazili, ali samo se jedno lice zadržavalo dovoljno dugo da postane sidro. Dok su druge sestre žurile, Sofija je stajala. Radila je ono što nitko drugi nije želio. Njezin je posao bio onaj najteži – brisanje čela oblivenog znojem, presvlačenje mokre plahte u gluho doba noći, držanje krhke ruke kad bi bol postala neizdrživa, bez obzira što je bila glavna sestra, radila je i davala se više nego bilo koja druga kolegica, radila je sve smjene kad god je nekome trebalo, tiho u svojoj poniznosti. Davala je vodu meni žednoj djevojčici sporim, strpljivim gutljajima, kao da pred sobom ima cijelu vječnost, a ne prepun odjel. U svijetu bijelih kuta, ona je bila jedina koja je imala nepresušan izvor ljubavi. Svi su je pamtiti. Sofija nije bila samo sestra.. bila je tiha luka za slomljena dječja tijela. A onda... Godine su prošle, ali osjećaj te ruke na mojoj nije izbljedio.

Jednog dana, 1998. godine, u crkvi sv. Antuna u Puli, primijetila sam časnu sestru kako kleči u klupi. Uvijek bih rado zastala kad bih vidjela bijeli veo, u njemu je bilo nešto što me smirivalo. Prolazim pored klupe. Bijeli veo, mirnoća u pokretu, tiha molitva. Postoji nešto magnetično u tim ženama u bijelom, nešto što oduvijek poštuju, milosrdnice su to. Nakon Mise, upitala sam našu časnu: "Tko je ona sestra?" Odgovorila mi je: "To je sestra Sofija, moja teta." **Sofija? To ime mi je u sekundi pokrenulo lavinu slika. Kantrida. Radijator. Prozor. Okrenula se prema meni. Pogledala me onim istim očima koje su me pazile 1987. godine. "Ti si Jelena?" upitala me tiho, uvijek je bila tiha. "Ležala si na Kantridi? Krevet do radijatora, pored prozora? Ti si ona curica što je došla iz Sibira. Bila si naša glavna tema, ona hrabra mrvica o kojoj su svi pričali." Znala je. Sjećala se svega. Ja sam tada bila glavna tema u medicinskim krugovima, prva koja je s takvim operacijama stigla u Hrvatsku. Rekla sam joj: "Da, ja sam ta. A Vi... Vi ste moja teta Sofija? Ona koja me hranila, pojila i držala za ruku?" Gledala sam je s tisuću upitnika iznad glave. "Ali... niste tada bili redovnica?" Nasmiješila se onako kako se samo ona zna nasmiješiti. "Jesam, Jelena. Bila sam redovnica i tada, ali na poslu nismo smjele nositi habit. Radila sam u civilu, ali srce je bilo isto.." U tom trenutku sam shvatila zašto je teta Sofija bila drukčija, zašto je imala toliko ljubavi i mira u sebi dok je radila najteže poslove. Ona nije samo radila smjenu, ona je služila Bogu kroz mene, malu, napaćenu curicu i svu ostalu djecu... Njezina ruka bila je toplija, a njezina riječ mekša. Ona nije samo obavljala smjenu; ona je živjela svoje poslanje. Danas sam ponovno popričala s njom, od tada se često čujemo. Ima 88 godina, ali srce joj je ostalo isto, toplo, baš kao i ruka one 1987. Vrijeme joj je naboralo lice, ali sjećanje je ostalo bistro poput gorske vode. Prevrnule smo sve naše stare teme, kao i svaki put kad se vidimo. I danas mi kaže: "Sjećam se točno gdje je ležala. Krevet do radijatora, pored prozora... bila si tako mršava i imala si dvije duge pletenice." Pišem ovo jer želim da svi znaju kakva je bila moja teta Sofija – najdraža Milosrdnica koju je ovaj svijet ikada vidio. (nastavak ispod župnih